

står i regeringsprogrammet. Så det vil jeg kvittere for, og vi vil stadig med stor lyst deltage i arbejdet.

Så skal jeg svare hr. Anders Samuelsen:

Jeg mener ikke, at jeg omtalte funktionskriteriet som noget, der kun er optik, og som ikke har noget indhold. Jeg synes, det er et afgørende skifte. Men jeg er enig i, at det forudsætter grundige diskussioner, men det ligger jo i Førtidspensionsudvalgets anbefalinger, at man skifter til det kriterium, så det er ikke noget nyt. Jeg tror også, der er sendt så mange politiske signaler om det fodskifte, at alle er klar over det.

Så jeg vil bare sige igen: Det er ikke en uoverstigelig forhindring, for det er noget, vi har arbejdet med i årevis, så vi ved, hvad det er, og vi kender det oven i købet fra andre lande. Så det må ikke bruges som undskyldning for en udskydelse af det, men dér er jeg meget glad for det meget klare tilsagn fra socialministeren om, at vi skal arbejde så hurtigt som muligt, og jeg antager, at det også gælder Det Radikale Venstre.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Først om forhandlinger og sonderinger:

Jeg har ikke været så længe på Christiansborg, men jeg har været her længe nok til at vide, at de afgørende forhandlinger sker under sonderingerne, for dér bliver positionerne låst fast, og derefter er det kun småting, der rettes. Jævnfør bare nogle af forløbene omkring efterlønnen. Dér var det godt nok finanslovforhandlinger, men de var jo på det punkt nærmest kun sonderinger, men de bandt jo efterfølgende i selve lovgivningsarbejdet.

Så er der lidt mere om det med det hurtigst mulige:

Det er jeg knap så tryk ved som hr. Villy Søvnald, og jeg vil specielt gerne spørge ministeren, om hurtigst muligt også er 2 til 3 år, som jeg forstod at den radikale ordfører var inde på. 2 til 3 år! 3 år efter, at vi har fået det udredningsarbejde, der sådan set skulle danne grundlag for en lovgivning, er mange år. Kan vi ikke få aflivet, at 2 til 3 år er en mulig tidsramme?

Første næstformand (Birte Weiss):
Fru Inge Refshauge som ordfører.

Inge Refshauge (DF):

I Dansk Folkeparti kan vi godt tilslutte os det meste af det, Enhedslisten har oplistet i dette beslutningsforslag.

Dansk Folkeparti har mere end én gang bedt om at få en førtidspensionsreform, og vi har bestemt vores forestilling om, hvordan den skal se ud.

Vi vil gerne have, at en førtidspension skal tilkendes en person uden skelen til, hvad en eventuel ægtefælle eller samlever har af indtægter.

Vi ønsker, at der fremover kun skal være to satser, nemlig den mellemste og den højeste førtidspension. Det vil give førtidspensionisterne et økonomisk løft. For den sags skyld kan vi også gå ind for et énstrænget system, hvor minimum må være maksimumdagpengesatsen.

Vi vil også arbejde for, at invaliditetstillægget skal følge med over i folkepensionen.

I Dansk Folkeparti mener vi også, at der skal ses alvorligt på den retssikkerhed, førtidspensionister på fleksjob har.

Lægekonsulenterne er jo et helt kapitel for sig. Vi har vel alle som ordførere fået klager over netop lægekonsulenternes gøren og laden i pensionsagerne: deres måde at skjote hen over speciallægeerklæringer m.v. på.

Dansk Folkeparti har stillet spørgsmål til ministeren om lægekonsulenternes kompetence og har da også fået et svar. Det er bare synd, at speciallægerne ikke også har fået det læst.

Socialministeren har nu indkaldt ordførerne til møde den 28. april, og vi vil gerne se, hvad socialministeren har at byde på. Derfor er vi positive over for beslutningsforslaget, men kan ikke støtte det.

Dansk Folkeparti er godt klar over, at sådan en førtidspensionsreform ikke kan laves fra den ene dag til den anden, men Dansk Folkeparti vil arbejde konstruktivt med i udformningen af reformen. Og vi ved, at det bliver et omfattende arbejde. Det er jo ikke bare gjort ved, at man forhøjer pensionerne; der skal langt mere til, og det bliver et stort arbejde. Dansk Folkeparti vil gerne deltage i dette arbejde.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Enhedslistens forslag skal vel først og fremmest ses som en opfordring til socialministeren om at se at komme i gang, og derfor er det jo også et meget åbent forslag. Men så sker der jo det, som meget ofte sker i politik: Når det endelig